

lille Pantserfrib ikke i Stand til at gjøre det store Skib, som var upantsret, nogen Fortræd med sin Bædder; det var ikke i Stand til at slaa det, fordi der blev skudt saa slet derfra, og Bædderen naaede man ikke at komme til at bruge. Resultatet af Kampen blev, at, foruden at Alt, hvad der var over Pantseret, var skudt bort, hvilket var af mindre Betydning, var Pantseret blevet gjenembrudt af de 2 9tes Kanoner. Det gjør Indtæt til Sagen, at der var mange Kanoner, der ikke kunde bruges, men det var en Kamp af et Pantserfrib med 4 til 5 Tommers Pantser mod 2 9 Tommers Kanoner, og dette Skib med de to Kanoner kunde dette Pantserfrib ikke gjøre Skade med sin Spore, men det blev gjenembrudt deraf og løb saa sin Vej. Nu siger det ærede Medlem, at det var, fordi der var en Mand ombord, der skulde være Minister (— Stemme: Præsident!) Naa, eller Præsident — ja det kan gjerne være — men det er ganske uberettiget af det ærede Medlem at sige, at det var Grunden til, at det løb. Jeg tror, at det var, fordi det var gjenembrudt, og det Samme ville vore komme til at gjøre, hvem der saa er Kommandør derfor. Jeg tror herigjennem at have viist, at, naar dette Spørgsmaal om pantsrede Kanonbaade skal afgjøres efter tidligere Udtalelser, have vi saa stærke Grunde i Alt, hvad der er sagt, for, at det, hvorpaa det kommer an, er mange Kanoner og desuden ikke for mange Typer for Pantseret. Altsaa skulle vi gaa efter den norske Forsvarskommission og vor egen Forsvarskommission og efter Alt, hvad vi have hørt, og efter vort eget Tugement, maa vi sige, at, naar vi have Valget imellem pantsrede og upantsrede, maa vi vælge de upantsrede. Nu veed jeg nok, at man vil sige, at man maa have forskjellige Slags Ring ligesom i de andre Mariner. Der blev henvist til andre Lande. Det ærede Medlem foran mig (Dinesen), som siger, at han er meget kyndig i saadanne Ring, siger, at, da man i andre Lande har mange forskellige Slags Pantserfrib og Kanonbaade, store og smaa, maa vi ogsaa have det; thi ellers kunne vi ikke maale os med de andre. Men det er Grundfeilen i det ærede Medlems Betragtning, at vi skulle gjøre vor Forsvarsplan til Miniatur af de store Landes, saa at, naar man i de store Lande anskaffer Noget af et Slags, skulle vi ogsaa. Nei, saaledes skulle vi paa ingen Maade gjøre. Netop fordi vi ikke ere noget stort Land, skulle vi søge at faa noget Godt af eet Slags ved at træffe vort Valg. De store Lande behøve ikke at vælge, det har jeg gjentagende gjort opmærksom paa. Disse Lande med de rige Midler kunne samle, uden at der gjøres Fortræd, og de vinde derved, ligesom man i en stor Bedrift kan rikkere, at Noget gaar i Skubbermudder og dog kan vinde ved Experimentet; men et lille Land har kun Raad til at anvende Lidt og maa derfor træffe et bestemt Valg. Det er gjentagne

Gange fremkommet fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius), at Hovedsagen er at gjøre Forsvaret saa godt som muligt. Ja, men derom er det, at Uenigheden dreier sig, hvad der er det Gode. Vi ville ikke gjøre det slet, vi ville ogsaa have Forsvaret saa godt som muligt, men hvad der efter min Mening er Betingelsen derfor, er, at man træffer sit Valg bestemt, vælger een Fremgangsmaade, som man udvikler dygtig, godt og konsekvent; men denne Prøven lidt af alle Slags vil fuldstændig forkludre vort Forsvar, naar der ikke sættes Grænser derfor i Tide. Derfor ere vi optraadte mod denne Jamlen mod disse forskjellige Slags Kanonbaade, pantsrede og upantsrede, store og smaa imellem hverandre. Vi maa, dersom vi ikke skulle spille vor Tid og vore Penge, vælge nu, hvilket Forsvar vi ville have, store Skibe eller Kanonbaade, Kanonbaade i Forbindelse med mindre eller store Skibe og Forter. Paa det Standpunkt staar ogsaa Berftkommisjonen. Den gjør sig ikke skyldig i den Slags Ring, som Marinebestyrelsen gjør sig skyldig i her i Folketinget. Siden det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Ravn) har oplæst af Berftkommisjonens Betænkning, maa jeg vel ogsaa oplæse et Stykke deraf. Kommissionen bemærker, at den ikke nærer stor Tro til Nytten af upantsrede Kanonbaade med pantserbrydende Skjts som Forsvar mod Angreb af Pantserfrib, og anbefaler derfor, at hele den Sum, der stilles til Raadighed, til Bygning i de 7 Aar af mindre Krigsfartøier med pantserbrydende Skjts, anvendes paa store Pantserfrib, som den har tænkt sig at virke paa Kjøbenhavns Rhed i Forbindelse med de projekterede faste Forter. Saafremt der derimod ingen Forter er, med hvilke disse Fartøier kunne virke, og under hvis Ud de kunne trække sig tilbage, anser Kommissionen den paagjældende Sum bedre anvendt til Forstærkning af den søgaende Flaade. Det viser sig atter her, at Regjeringen i Stedet for at følge sagkyndige Udtalelser, vælger Noget, der ligger midt imellem, og derfor er jeg og Flertallet i det Hele bange for, at vi ende med at komme ind paa en Vej, hvor vi faae Noget, der er Lidt af begge Slags, men ikke udtrykker, hvad der efter vor Betragtning, efter den Mening, vi ere i Stand til at danne os i Senhold til, hvad der foreligger, saa vidt vi have kunnet sætte os ind deri, er det Oneste, hvorved vi kunne haabe at staa os overfor en fjendelig Magt. Dette er en Udvikling af Artilleriet og Torpedoforsvaret, hvorimod alle Forsøg paa at danne en søgaende Pantserflaade eller paa at ville konkurrere ved Forter, som dog ikke blive færdbige, før Opfindelserne ere rykkede saa langt ud over os, at vi ikke kunne naae dem, er at spille sine Penge. Skal der naaes Noget og i en nogenlunde hurtig Tid, hvori vi ifølge vor Lidenskab kunne vente at konkurrere med Kraft mod fjendtlige Magter, er det paa det Omraade, vi have angivet. Derfor er